

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina și a Sfântului Mucenic Mercurie

Psalmul iubirii Mele pentru voi, pentru om, aceasta este ceea ce Eu scriu cu voi în cartea Mea cu voi, carte proorocită prin Scripturi ca să fie ea așezată pe pământ și în cer, și să fie ea deschisă pentru venirea Mea în ea cuvânt, iar voi să vă ridicați, porți ale Mele, și să-Mi faceți primirea de fiecare dată, să deschideți cartea și să vă așezați cu Mine în ea, căci Eu, Domnul, cu voi grăiesc, vouă vă arăt grăierea Mea toată și mereu, și nimeni să nu se mire de această lucrare măreață, o, nimeni, că iată, omul pe pământ ascultă mereu ce este pe pământ, ce se întâmplă, se uită și ascultă zi și noapte pe cei ce le grăiesc lor de toate și le arată de toate, iar oamenii nu mai caută în sus, la Dumnezeu, dacă au atâtea de auzit, de văzut, de știut, de făcut, și rămân ei zidiți numai din trup, și doare la Dumnezeu depărtarea de El a omului, și om de la om ia, iar Eu, Domnul, Îmi cânt și Îmi plâng psalmul iubirii și îl așez pe pământ peste om, și de aceea am așezat la voi nu numai carte scrisă s-o așezați pe pământ înaintea oamenilor, dar și glasul ei, o, fiilor așezați de Mine la lucru și la duhul cuvântului Meu sosit la voi, și de la voi pe pământ înaintea oamenilor.

O, fiilor, aveți cămară bogată. Scoateți și mâncați, căci cuvântul Meu este mereu astăzi, fiilor, mereu trebuie să-l mâncați și să fiți ai Mei prin cuvântul Meu, care vă învață cum să fiți ai Mei, iar sfinții iau odată cu voi din cămara Mea de la voi, căci lucrul lor din cer nu este altul până la împărțirea darurilor toate pentru toți, o, nu au ei alt lucru decât să ajute drumului celor ce încă sunt în călătorie prin viață pe pământ, și numai aceasta mai au ei de lucru, și tot pe pământ au de lucru, și de aceea Eu vin cu ei, și de aceea mănâncă ei cu voi din cuvântul Meu când el vine pentru voi și pentru ei, sau când el este așezat pe masă din cămară, iar altfel ei nu umblă, fiindcă e ordine între cei din cer, după cum e lucrul Meu, o, și mult se bucură ei când îi iau în coborârea Mea la voi și când sunt ei serbați, și când îi așez să grăiască lângă Mine vouă și oamenilor de pe pământ.

Vă spun acum o povață, un îndemn spre rodirea voastră și spre bucuria sfinților Mei. O, fiule hrănit din cer, din Hristos ca să fii sfânt și mereu sfânt, iată, trebuie să nu ai timp și nici prilej să fii altfel, și vei fi trecut cu mucenicii care și-au pus viața pentru Dumnezeu și pentru dragostea de oameni, ca și Dumnezeu, Care a zis: *«Fiți sfinți, că Eu sunt sfânt!»*. O, trebuie să veghezi și să fii vegheat, dacă alegi această fericire, că trebuie vegheată o așa cetate, care nu este iubită pe pământ între oameni, fiindcă diavolul are mare suferință de la lumină, căci lui îi place întunericul ca să poată el să-l amețească pe om spre prăpastie, dar omul care-și păstrează viața sfântă, și mintea și inima la fel, acela este lumina lumii, așa cum Eu am spus, iar lumina luminează și biruie întunericul și orbirea lui.

O, nu mai sunt sfinți, nu mai este lumină ca să vadă omul calea. Ce să vadă omul prin întuneric? Omul sfânt este lumina și calea care se vede luminând, și iată, singura cale este sfințenia, fiilor, iar piedici împotriva ei sunt multe și mereu și peste tot. Împărații și domnii se simt mari și puternici, dar sunt orbiți de trufie, și nu iubesc ei umilința, care să-i învețe ea ce este mărirea, și de aceea ei nu caută și nu iubesc lumina, căci faptele lor sunt rele ca și viața lor.

O, fiilor care căutați după învățătura Mea cea pentru sfințenia voastră, o, veniți de Mă luați, și nu Mă mai dați apoi din gândul vostru, nu Mă mai depărtați de voi ca să mai faceți altceva decât iubirea și dorul de Mine. O, nu se merită să mai aveți un alt fel de viață dacă ați găsit și ați gustat iubirea Mea. Un tată cu mulți copii, dacă ai lui copii ar face numai con-

tra dorinței tatălui lor, ca să-l bucure ei pe diavolul vrăjmaș, și nu le-ar păsa de durerea făcută tatălui lor, o, cum ar fi suferința aceluia tată și câtă, fiilor?

O, iată învățătură aici, ca să ia din ea cei ce umblă după cuvântul Meu cel plin de lumină! Îi învăț pe toți lumina, dar ca s-o lucreze, ei trebuie să vegheze și să fie vegheați, căci un cuvânt spus pe margine, și neașezat în lumină apoi, e ca o sămânță semănată pe întuneric și crește pe întuneric ca neghina, care face întunericul ei urât în holda de grâu frumos, și crește neghina în grâu și îi înăbușă creșterea, și, iarăși, un cuvânt aruncat de o inimă nemulțumită, chiar dacă pare ca o doctorie de la unul la altul între frați, o, e tot întuneric, căci doctoria, fie ea și doctorie să fie, dar dacă nu are pe ea pecetea doctorului care-ți cunoaște boala, ea vătămă și trupul și sufletul, și toate se văd ca în oglindă, căci fața omului este oglinda inimii lui, dar fiecare om își alege oglinda care îl arată bine și bun, căci așa este omul, numai că Eu, Domnul, voi vorbi despre această taină și voi da spre folos deslușirea ei toată.

O, fiilor care luați pe Domnul de aici, de la izvor, iată ce vă spun: Aici se ține totul sub control, sub veghe, dar pe tine, fiule care crești de unul singur când iei cu inima ta atâtea din lume, o, știi tu ce fac ele cu tine? Știi tu ce să faci cu ele, sau ele știi ce să facă cu tine? O, e bine să fiți și să vă simțiți lejeri, dar pentru Hristos, pentru creștere, pentru știința care deosebește binele din rău, pentru înțelepciune ca să crești pentru ea, pentru îndumnezeirea duhului și a dragostei curate apoi. Cei care au fost sub brațul Meu de Păstor și au ieșit de sub ocrotirea Mea, o, au greșit ei aici, dară când au ieșit de sub ocrotirea Mea! O, de aceea pleacă cel greșit, de aceea se duce de la Mine, ca să facă greșeli se duce, începând el cu greșeala cea care se așează în fruntea greșelilor lui, greșeala de a-L părăsi pe Domnul pentru voia de sine împotriva voii lui Dumnezeu, a împărăției Lui în inima omului, o, și nici unul din cei ce s-au smuls din brațul veghii Mele peste ei, nici unul n-a avut umiliința de a spune cu gura lui pricina pentru care cade el de la Dumnezeu, și a spus fiecare după judecata lui, căci judecând pe cei rămași lângă Domnul, așa a căzut în judecată cel ce a judecat, și nu altă greșeală l-a slăbit pe el.

O, iată, până și creștinul îl ascultă pe satana cu plăcere, ca orbul care nu vede nimic, dar la capătul a toate nimic nu-ți dă satana, decât disprețul pe care ți-l pregătește cu orice pas făcut spre el, omule care nu poți spre Mine cu pasul tău, căci satana nu se bucură de câștigarea omului, ci doar din răutate face să cadă omul spre el, căci el are dispreț pentru om, și iată, Domnul îți dă preț, iar satana îți dă dispreț, omule nevegheat între tine și satana, și iată de ce cazi tu!

O, fiilor care stați aproape de cuvântul Meu cu inima din voi, dar și voi, cei care dați de la voi iubirea Mea, o, nu-Mi pedepsiți iubirea ce v-o port. M-a durut, și Mă doare amar de la cei ce Mi-au pedepsit iubirea rupându-se de la pieptul Meu. O, Mi-e dor de voi. Vă am scriși cu Mine în carte și Mi-e dor uitându-Mă înapoi, la zilele voastre cu Mine. S-ar fi căzut să biruiți ispitele, dar nu să vă biruiască ele. Fără ispite omul nu are cu ce câștiga nici o luptă, nici o mântuire, nu-l poate doborî pe diavolul vrăjmaș, o, nu. O, cum să biruiesti, când n-ai de ce să lupți ca să biruiesti?

O, iată, nu poate nici creștinul să înțeleagă iubirea. Mulți vor să vină să fie cu Domnul, și nu-și fac bine socoteala pentru viață când vin, dar nu vin să Mă iubească, nu vin pentru iubire. Cei ce vin pentru iubire Îl cresc în ei pe Cel iubit, nu pe ei înșiși se mai cresc apoi în ei. O, și numai așa se învață iubirea care te schimbă la duh și la înfățișare, dar cine nu lucrează la chipul și asemănarea lui după chipul lui Hristos, Care l-a făcut pe om, acela nu devine Hristos, nu devine un creștin bun, și cade din lucrarea facerii lui cea de la Dumnezeu și rămâne el făcut de om și de diavolul vrăjmaș pe mai departe, și Domnul plânge, plânge după om.

Voi, cei ce sunteți mai aproape, sau mai departe de veghea Mea prin porți pentru voi, o, nu le mai găsiți vină, așa cum au făcut toți cei care s-au voit a fi crezuți drepti și buni și fără

de vină ei. Voi însă, gândiți-vă bine și de multe ori, fiindcă Eu, Domnul, am făcut din ei coborârea Mea pe pământ acum, la sfârșit de timp, și le-am dat lor de la Mine urechi de auzit cu ele și ochi de văzut cu ei, în vreme ce toți fac ce vor ei pe pământ cu urechile și cu ochii lor între pământ și cer, și atunci când veți vedea taina Mea cu ei vi se vor opri mintea și simțirea ca să le mai găsiți greșuri și să vă răciți de ei în voi și înaintea lor. O, dacă ei vă greșesc vouă, iertați-i, fiilor, că și ei vă iartă vouă când greșiți lui Dumnezeu, iar Eu primesc mijlocirea lor pentru iertarea voastră, că pe pământ e pe pământ, și e greu pe pământ, și e mult de putut și de purtat și de luptat pentru această puțință. O, ei vă iubesc, fiilor, voi știți aceasta, căci s-au dat Mie cu totul, și pentru voi îi folosesc, dar îi văd adesea spunând, așa cum ar trebui să spuneți și voi: Oare noi Te iubim, Doamne? Oare ne simți? Simți iubirea de la noi?

O, Mi-e dor de ce Mi-a fost mereu dor. Voi faceți parte din cele ce se văd, și sunteți nevăzători de cele ce nu se văd, dar dorul vă este cale spre Mine, fiilor, iar Mie Îmi este dor de ce Mi-a fost mereu dor, și de aceea credința omului Îmi alină acest dor, numai să fie ea până la sfârșit, ca și frumusețea ei, ca și puterea ei, fiilor.

O, nu uitați, prin porți se intră în cetatea Mea, și aceste porți s-au ridicat când voi ați venit, sau când veniți în dreptul porților ca să intrați ca fii ai cetății Mele, sau ca fii ai hranei din cetate, iar ei n-au spus: Nu intrați! Nu, n-au spus așa când ați cerut aceasta, căci este scris ce am spus Eu, că *«pe cel ce vine la Mine nu-l scot afară»*. Dar acum, iată, iată, nu mai este recunoștință, nu mai aveți nevoie, nu mai vedeți pe unde ați intrat când ați venit, sau pe unde intrați în cetate, și aceasta pentru că nu-L cunoașteți bine pe Domnul, și nu de altceva, fiilor. O, Eu stau pe tron de slavă în cetate și sunt Împăratul, fiilor, iar unii din voi stați cu spatele la Mine, Eu vă spun asta. O, sunteți reci, nu știți ce vreți. Vă întreb, voi vreți cu Dumnezeu și pe Dumnezeu? Iată, această întrebare sosește la voi.

O, ce frumos, măi fiilor, ce frumos este să fii pușor și să rămâi pușor, căci cocoș din pușor, nu-i greu să crești așa, dar pușorul e mic, e drăgălaș, e mângâios, pe când cocoșul se face mare și-ți sare în cap, se înfoaie în pene, e trufaș nevoie mare, că așa e cocoșul. Iată, e bine să fiți mieluți pușori, blânzi și smeriți, plăcuți să fiți e bine, dar să vă faceți plăcuți, fiilor.

Și acum, spre mângâierea voastră, a celor ce stați sub povara Mea pentru zidirea unui popor, porți ale Mele, dau să vă mângâi. Cu cuvântul Meu vă ridic mângâietor vouă, că greu îi este să rămână pușor cel ce vine la Mine și la voi. Dar am un pușor lângă voi, peste care Eu am turnat la strigarea voastră, și pe care, iată, Eu Mă sprijin mult acum, dar și voi, cu sarcinile cele pentru cetate și pentru mersul lucrurilor, pentru grija de multe câte sunt cu greu de purtat, și cu răspundere lucrate. Îi împart lui acum dulce rugămintă, dar și o mare de duh, și de umilință de duh, pline de o caldă și statornică iubire pentru Mine și pentru voi, căci Eu am mai avut și alți fii lângă voi de sprijin Mie și vouă, dar s-au semețit ei peste voi, iar înălțarea cugetului îl afundă pe om de nu mai vede, de nu se mai vede pe sine, fiilor. Așadar, îl înzestrez pe el prin cuvântul Meu cu duhul curățeniei de duh lângă voi, lângă tot ce am pus Eu în voi, că voi sunteți calea Mea din cer pe pământ, și sub povara ei stați, chiar dacă Eu sunt calea, dar sunt prin voi cale a omului spre viață și spre casa vieții, că Eu așa loc pregătesc prin lucrul Meu cu voi, prin Duhul Cel Sfânt al credinței care poate, fiilor.

O, Îmi trebuie milă și ajutor de la om, de la voi, fiilor. Așadar, îl doresc pușor al Meu și al vostru mereu pe cel de lângă voi aproape, și îl umplu pe el de acest dor între el și Mine. Mănuțele inimioarei lui să se milostivească spre voi în vremi de nedumeriri, de tristeți din tristețile Mele împărțite cu voi, și de câte sunt de lucrat de voi, și toți cei din cer gata sunt în orice clipă să lucreze cu voi, că de pe pământ începe orice lucrare pentru cer.

Fiilor, fiilor, din cei ce M-au ales să le fiu Păstor și Făcător, și au venit spre Mine și spre voi și v-au găsit porți de intrare la Mine, o, au fost și sunt între ei puțini care să semene cu voi, cu firea voastră, cu dragostea voastră, cu gândirea și simțirea din voi, și de aceea

greu ne-a fost, și Mie și vouă pe calea asta grea și dulce prin măreția ei, iar cei asemenea vouă la fire și la gândire și la simțăminte au simțit aproape de voi, iar voi aproape de ei, iar acest pușor de copil v-a miluit cu căldura și cu grija de voi și a venit să stea cu voi să nu fiți voi singurei, căci frații stau mănunchiuțe și-și poartă de grijă unii altora și-și dovedesc iubirea cea de sus, cu care Eu am iubit omul, și nu oricum iubirea, nu așa cum știe omul, sărmanul de el.

Îl umplu prin cuvântul Meu pe el acum de duhul și limpezimea înțelepciunii de sus, de gândul cel drept în toate, după voia Mea între frați, și peste toate câte sunt de lucrat, și îl rog cu aplecare să facă și el ca Domnul său, să-Mi dea voie, să-Mi dăruiască el gândurile lui, ca să le alegem împreună ca pe semințele cele de ales, și nu singur să facă aceasta, o, și să se pună la adăpost de sămânța neascultării din om, care-și arată rodul ei în cei ce nu ascultă frumos de Duhul Meu, de dragostea Mea, de umilița care îl înalță pe cel ce o poartă pe ea, că iată, se ivesc nedumeriri din părți peste el, iar inimioara lui curată i se îngreuiază uneori în fața necunoscutului, și mai ales în fața vicleniei cu care duhul rău încearcă pe cel de pe calea slavei Mele cu omul, și de aceea gândul lui, dar și cele trimise spre el, o, să nu le privească singurel, ci cu Domnul său să facă această veghe, căci Eu așa doresc să fie el. Și încă voi avea cuvânt pentru lucrul lui cu Mine alături cu voi, și veți simți sprijin sub povară, iar ceilalți frățiori să vă fie vouă pază tare împotriva supărărilor și să lucreze pacea în cetate, căci duhul cel potrivnic vă umple mereu inimioarele de tristeți, de temeri, de îngrijorare, și trebuie strajă, fiilor.

Și acum, mucenicii sărbătoriți între voi din cer, Ecaterina și Mercurie, numiți de Mine între cei de veghe și de lucru odată cu voi pentru venirea Mea acum cuvânt pe pământ, iată-i, se umplu de duh de bucurie mare sub mângâierea cuvântului Meu în ziua lor între cei din cer, și vă spun ei vouă așa:

— *O, tot ca Tine, Doamne, tot așa și noi, psalmul iubirii Tale pentru ei, așa îi spunem și noi cuvântului Tău coborât la ei. El este psalmul cel de pe urmă, a șaptea trâmbiță, și e pentru cei ce cred, Doamne.*

Ne așezăm pildă de iubire și de jertfă de iubire înaintea lor, și aceasta este ceea ce noi îi învățăm pe ei ca sfinți ai Tăi în cer, și în lucru cu Tine pe pământ acum. O, tot așa și ei, nu prin cuvinte multe, ci prin iubire și prin împlinire mare a Ta în ei, așa să fie ei povață pentru cei ce vin să Te ia de la ei cuvânt și faptă. Noi am luptat cu împărații necredincioși ca să facem norodul de sub ei să-Ți vadă rodul cel din noi, și semnele mari, pe care ai promis că le vor vedea rătăciții de pe cale și necredincioșii cei îngâmfați, ca să creadă ei apoi că noi avem un Dumnezeu mare și un cer de frați sfinți cu iubirea, ca și noi, cei ce atâta Te-am iubit, de ne-am grăbit spre Tine robiți de dorul Tău, plini de credință că vom fi cu Tine apoi, cu Cel atâta de iubit, de dorit de sufletul din noi, că pe pământ se desparte de Tine omul, iar noi nu mai puteam printre cei trufași și străini de Tine, o, și străini ne simțeam printre ei, dar am venit acasă și suntem cu cerul cel frumos și suntem cu Tine. O, și dacă Tu ești cu ei în cetatea Ta aici, pe pământ, unde să fie cei ce sunt cu Tine, cu cerul Tău, unde, decât unde ești Tu cu ei, Doamne iubit? O, și le dăm lor din fericirea noastră, dar dându-le lor, ea ne rămâne întreagă, mereu întreagă, mereu, că n-avem fericire alta, ci Tu ești, și nu ne mai lipsești, o, Doamne. Amin.

— O, mieluseii Mei, ai turmei de sus, Eu sunt Cel blând și smerit cu inima, și de aceea Eu sunt iubirea.

O, fiilor care-Mi faceți primirea când vin pe pământ cu mieluseii Mei de sus, Eu sunt iubirea, fiindcă sunt blând și smerit cu inima. Mi-e dor de om după chipul și asemănarea Mea, blând și smerit cu inima, fiilor. Nu Mă pot mângâia sau desfăta mai mult ca și cu cei blânzi și smeriți cu inima. Umilița inimii, aceasta să vă împodobească pașii și calea Mea cu voi, și să fim asemenea de o parte și de alta.

Și iarăși voi lua această taină și iarăși vom grăi despre ea, și ne vom înveșmâta cu ea tot mai sfânt, tot mai cu dor, tot mai aproape de ea, iar ea tot mai aproape de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25-11/08-12- 2018